

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-35/11

Priština,

1. septembar 2011. godine

U postupku:

B.L.

Žalilac/Podnosilac zahteva

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova sastavljeno od predsedavajućeg sudije Antoinette Lepeltier-Durel, sudija Anne Kerber i Sylejman Nuredini, u žalbi na odluku KPCC/D/A/76/2010 Komisije Kosovske Agencije za imovinu (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA 23181), od dana 16. juna 2010. godine, nakon zasedanja održanog 1. septembra 2011. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Žalba uložena od strane L.B. je odbijena kao neosnovana.
- 2- Odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/76/2010 od dana 16. juna 2010. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan pod brojem. KPA 23181, se potvrđuje.

- 3- Troškove postupka određene u iznosu od € 55 (pedeset i pet evra) će snositi žalilac, L.B., te će isti biti plaćeni kosovskom budžetu u roku od 90 (devedeset) dana od dana uručenja presude ili putem prinudnog izvršenja.**

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 29. maja 2007. godine, D.B. je podneo zahtev u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) kojim je potraživao da mu se potvrdi imovinsko pravo, ponovni posed i nadoknadu na korišćenje, bez njegove volje, parcele 52, kulture IV klase, koja se nalazi na mestu zvanom "Belince", katastarska zona Dobri Do, posedovni list od dana 5. marta 1996. godine, Opštine Peć, u površini od 0, 47, 12 ha. On je istakao da je ova nepokretna imovina nezakonito zauzeta od strane nepoznatog lica te i da je izgubio imovinu kao posledica rata koji se dogodio 1998/1999. godine.

U podršci njegovom zahtevu on je dostavio KAI posedovni list br. 46 izdat od strane Opštinskog odeljenja geodezije u Peći, katastarska zona Dobri Do, koji navodi da je navedena parcela upisana na njegovo ime.

Izveštaj o preradi predmeta KAI za Komisiju Kosovske agencije za imovinu (KKAI ili Komisije), od dana 5. maja 2010. godine, navodi da na osnovu posedovnom listu br. 46 koji je ažuriran dana 20. oktobra 2009, izdat od strane Katastarske uprave, geodezije i imovine Opštine Peći, katastarska parcela br. 52 je upisana na ime podnosioca zahteva, ali jedino 1/3 idealnog dela. Kako dokaz ovog ažuriranja, KAI je pribavila presudu P br. 813/80, od dana 27. oktobra 1980. godine, takođe donete od strane Opštinskog suda u Peći, koji je, na osnovu katastarske kancelarije, uzet kao pravni osnov za upisivanje. Najkasnija presuda je zasnovala su-vlasničko pravo za tri brata, D., S. i S.B., svakom of njih 1/3, nepokretne imovine upisane u posedovnom listu br. 46 katastarske zone Dobri Do, uključujući katastarsku parcelu br. 52.

Izveštaj o preradi zahteva je takođe predstavio da se objavljivanje zahteva dogodilo dana 4. marta 2008. godine i obaveštenje postavljanjem postera na parcelu dana 9. novembra 2009. godine. Nije se identifikovala tužena strana i imovina je korišćena. U roku od 30 dana od dana obaveštenja, nije bilo tužene strane da dostavi odgovor na zahtev u vezi nepokretne imovine u sporu.

U izveštaju o preradi predmeta KAI navedeno je da se gubitak imovine dogodio 12. juna 1999. godine zbog opšte situacije na Kosovu te da se imovinsko pravo nije moglo uživati zbog okolnosti u

vezi ili koje su proistekle iz oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.

Odlukom KPCC/D/A/76/2010 od dana 16. juna 2010. godine, Komisija je odlučila da je podnosilac zahteva dokaza svoje imovinsko pravo nad 1/3 imovine u sporu, da je imao pravo poseda nad ovom imovinom te i da bilo koje lice koje je zauzelo imovinu treba napustiti istu u roku od 30 (trideset) dana od dana prijema odluke. Komisije je takođe odbacila zahtev o nadoknadi zbog gubitka korišćenja iz razloga što ista nije nadležna za ove zahteve.

Odluku KKAI je primio L.B., sin podnosioca zahteva, dana 4. februara 2011. godine. Sin podnosioca zahteva je uložio žalbu dana 16. februara 2011. godine. U prilogu njegovoj žalbi, L.B. je podneo izvod iz matične knjige umrlih izdat dana 6. decembra 2010. godine, od strane Opštine Kraljevo, Republika Srbija, prema kojim je njegov otac preminuo dana 30 novembra 2010. godine i dva posedovana lista koja su već dostavljena KKAI. On se žalio na odluku KKAI na osnovima predviđenim odeljkom 12.3 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 u Rešavanju zahteva u vezi privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, naime: nepotpuno uspostavljanje činjeničnog stanja i netačna upotreba materijalnog prava, i predložio da mu se potvrdi imovinsko pravo nad čitavom imovinom kao što je traženo zahtevom koji je podneo njegov oca. L.B. je odbio bilo kakvu valjanost na izmenu podataka u katastarskoj kancelariji kako bi upisao svojinsko pravo nad ograničenom 1/3 idealnog dela imovine.

Pravno obrazloženje:

Zakoničnost žalioaca:

Na samom početku, Vrhovni sud primećuje da je žalba uložena od strane sina podnosioca zahteva koji nije bio stanka u prvom postupku. U smislu člana 76 Zakona br. 03/L-006 o Parničnom postupku, *“Tokom celog postupka se treba brinuti, prema službenoj dužnosti, da li lice koje se predstavlja stranka, može biti stranka u postupku i ako ima parničnu sposobnost ...”*

Podnosilac žalbe je pribavio Vrhovnom sudu izvod iz matične knjige umrlih njegovog oca koji dokazuje da je podnosilac zahteva preminuo dana 30. novembra 2010. godine. U smislu člana 277 a(i 280.1 zakona o parničnom postupku, koji kada stranka premine, postupci koji su ipso facto suspendovani mogu se ponoviti kada naslednik nasleđene imovine preuzme postupak.

U konkretnom predmetu, sa žalbom u ime njegovog pokojnog oca, L.B. je implicitno predstavio njegovu želju da nastavi postupak koji je pokrenuo njegov otac.

Iako nije dostavio Vrhovnom sudu bilo kakvo rešenje o nasleđu, odeljak 5 Administrativnog naređenja 2007/5 zamenjeno Zakonom br. 03/L-079 u vezi zastupanja pred KKAI i Vrhovnim sudom dopušta podnosiocu zahteva da bude zastupan on strane člana domaćinstva, među ostalima njegovom/njenom decom.

Iz ovih složenih razloga, Vrhovni sud potvrđuje da L.B. ima svojstvo stranke u trenutnom postupku.

Merite žalbe:

Vrhovni sud smatra da je u obzir odluku na koju je uložena žalba u smislu odeljka 13.3 (c) UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 i na osnovu ocenjivanja žalbenih navoda, isti nalazi da je žalba neosnovana.

Vrhovni Sud, uzimajući u obzir činjenično stanje predmeta, nalazi da odluka KPCC/D/A/76/2010, od dana 16. juna 2010. godine, koja obuhvata zahtev pod br. KPA 23181, je osnovana na potpunim i tačnim utvrđivanjem činjeničnog stanja te i da je materijalno pravo pravilno primenjeno. U odluci na koju je uložena žalba, Komisija je dala dovoljno valjanih razloga za pravedno rešavanje zahteva, koji su s toga prihvaćeni od strane ovog suda. Odluka na koju je uložena žalba se ne sastoji od bilo kakve povrede odredbi parničnog postupka koji bi se trebao postaviti kao ex officio od strane ovog suda na osnovu člana 194. zakona o parničnom postupku. Ocenjivanje činjenica i pravno obrazloženje KKAI, prema ovom sudu, su pravedni i zakoniti, daju suficentnu argumantaciju tokom ocenjivanja protivurečnih dokaza.

U smislu člana 20 Zakona o pravno imovinskim pitanjima, Opštinsku sud u Peći je doneo presudu P.br.813/80 dana 27. oktobra 1980. godine, kojom su idealni delovi su-vlasništva katastarske parcele br. 52 katastarske zone Dobri Do upisani kao 1/3 za svakog od braće, D., S. i S.B.. Ova presuda predstavlja valjani pravni osnov za sticanje imovinskog prava kako što je dokazano posedovnim listom br. 46, od dana 4. marta 2008. godine i 20. oktobra 2009. godine, izdat od strane Uprave za katastar, geodeziju i imovinu opštine Peć osnovane od strane privremenih institucija samo-uprave Kosova. Na osnovu ovog posedovnog lista tri brata; D., S. i S. su upisani kao su-vlasnici idealnih delova. Kako bi odbio ovu činjenicu, podnosilac žalbe je dostavio posedovne listove izdate dana 5. maja 1996. godine odnosno 3. aprila 2008 godine. Međutim, dopis ne dokazuje navode podnosioca žalbe koji su s toga neosnovani, neprihvatljivi, nerazumljivi i protivurečni, jer su izdati od strane

katastarske kancelarije Republike Srbije koji nije operativna na Kosovu od kada je UNMIK zasnovao katastarsku kancelariju. Očigledno, kancelarija u Srbiji nije uzela u obzir ili nije imala pravosnažnu presudu, koja je pravni osnov za upisivanje nosioca prava sporne nepokretne imovine, kao što je valjano navedeno u posedovnom listu br. 46, od dana 4. marta 2008. godine.

Iz gore navedenih činjenica, proizlazi da je činjenično stanje u ovoj pravnoj stvari bilo pravedno i u potpunosti osnovano te i da potvrda odluke KKAI nije doneta na pitanje bilo kakvim validnim dokazom, pošto u žalbi nije bilo novih dokaza ili činjenica koje nisu predmet razmatranja ili detaljnije i pravedno ocenjivanje od strane prvostepenog suda; s toga, navodi podnosioca žalbe da braća podnosioca zahteva nisu stekli imovinsko pravo na valjan način su pravno protivurečni; takvi navodi su bilo predmet razmatranja i ocenjivanja od strane KKAI, te su pravno odbijeni.

Dalje, i ako bi ovi navodi bili dokazani, oni ne bi bili predmet razmatranja ocenjivanja Vrhovnog suda, prema odeljku 3.1 UNMIK uredbe zamenjene Zakonom 03/L-079. U smislu ove odredbe, Vrhovni sud je nadležan za predmete gde se imovinsko pravi ne može uživati iz okolnosti koje su direktno vezane ili proizlaze iz oružanog sukoba koji se dogodio u vremenskom periodu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine. U konkretnom slučaju, predmet ovog zahteva je vezan za raniji konflikt između podnosioca žalbe i njegove braće koji je postojao pre oružanog sukoba te je već i rešen pre ovog sukoba.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom.

Međutim, isti izuzetci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Kao posledica, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €

- Pola tarife sudske takse za donošenje presude (član 10.21 i 10.1 AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost imovine u predmetu, kao što je navedeno u izveštaju o ocenjivanju Opštine Peći na zahtev Vrhovnog suda, je ocenjena između 5.000 €: 25 €.

Ove sudske takse će snositi podnosilac žalbe pošto je izgubio slučaj.

U smislu člana 46 Zakona o sudskim taksama, završni rok za plaćanje novčanih kazni za lice sa boravkom ili prebivalištem u inostranstvu ne može biti kraći od 30 dana niti duži od 90 dana. Vrhovni sud odlučuje da, u konkretnom slučaju, podnosilac žalbe treba platiti sudsku taksu u roku od 90 dana od dana prijema presude.

Pravni savet:

Prema članu 13.6 UNMIK uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-79, ova presuda je završna i važna te se ne može osporiti putem redovnih ili neredovnih lekova.

Iz svih gore navedenih razloga i na osnovu odredbi odeljaka 13.3 (c) UNMIK uredbe 2006/50, zamenjene Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Podpisano od strane: Antoinette Lepeltier-Durel, EULEX Predsedavajući sudija

Podpisano od strane: Anne Kerber, EULEX sudija

Podpisano od strane: Sylejman Nuredini, sudija

Podpisano od strane: Urs Nufer, EULEX registrar